

LIBOR ČÍHAL

Lipavský představil novou bezpečnostní strategii, je název článku někde na mainstreamu, který už není třeba číst dál.

Česko pokud je v nebezpečí, tak mu hrozí od tohoto piráta a jemu podobných, je velkým problémem, že tato natovská režimní mafie, která drží v rukách státní média, zablokovala veřejnou debatu a intoxikuje veřejnost, ale Češi nakonec vždycky probudili svůj zdravý rozum a od těchto žvlů v cizích službách se odsekli. Pokud se ohlédneme do historie, servilní spojení českému státu bez výjimky vždycky uškodilo, ovšem nejen uškodilo, ale nadlouho zdevastovalo národní možnosti. Desetiletí se první republika spoléhala na západní spojence, tato totálně vadná politika nás nedovedla nejen k protektorátu, ale i vrhla do náruče poválečnému "spojenci". Orientace na francouzskou vojenskou doktrínu např. zablokovala rozvoj válečného letectva, které hrálo ve válce rozhodující roli. Pokud by československý stát ukázal ve dvacátých letech k poraženému Německu vstřícnější tvář, nemusela dějinná

náhoda vůbec vynést Adolfa Hitlera. Dnešní národní situace je podstatně tragičtější než v minulosti, stát vedou hlupáci bez kvalit a to není dobré. Z propagandistických reklam na cosi, čemu říkají bezpečnostní strategie, ale de facto jde o závěrečný úder záchvěvům demokratického státu, jasně plyne, že největším nebezpečím pro režim je opozice, ať má jakoukoliv barvu. Babiš, Okamura, komunisté, prostě kdokoliv jiný, kdo by aspiroval na vládnutí. Režimní propagandisté píší, že nad Babišem musí jásat ruská pátá a čínská šestá kolona, dezinformátoři, kterých je větší polovina národa. Babiš se neprobral a politiku chápe jen přes peníze. O čem jiném ovšem ekonomika je? Kdo uvěří, že Černochové a Rakušanovi jde o lásku k pravdě, to už bude u těchto individuů pravděpodobnější nějaká patologická deviace.

Smlouva s USA utvrdí americký protektorát nad českým státem.

Americký ekonom Richard D. Wolff analyzuje v Asia Times politické trendy doby, ekonom píše, že jedním z rozhodujících příčin odklonu sympatií většiny světa od Západu jsou zjevné tendence mocných (G7) nekolonialisticky diktovat ostatním. Česko je možná jedinou zemí na světě, kde americký nekolonialistický diktát režimní mocní a ČT vydávají za lásku ke svobodě a kdo tuto bigotnost nesdílí, je špiónem, ruským agentem, trollem atd. a v těžších případech zločincem patřícím do basy. Americký ekonom popisuje reálnou dekadenci západní světa, především ovšem v ekonomice. V roce 2020 existovala ekonomická parita mezi zeměmi BRICS a západním světem, propad postupuje velmi rychle, nyní generují země BRICS třetinu světové ekonomické výkonnosti, země G7 pouze 30 %. Kromě obvyklých významů, tento rozdíl má politické, kulturní a ekonomické důsledky.

Zelenského přítomnost v Hirošimě na zasedání zemí G7 odvedla pozornost od globálního tématu: kdo roste a kdo jde dolů.

Evidentní neúspěch protiruských sankcí ukazuje na sílu aliance zemí BRICS. Tato aliance dnes nabízí alternativní možnosti ostatním zemím akomodovat se na civilizační vývoj a odolat hegemonistickým

tlakům G7. Úsilí o ruskou izolaci se stalo bumerangem a vedlo k relativní izolaci G7. I prezident Macron dal najevo, že si není jist, zda Francie vsadila na správnou kartu ve střetu G7 versus BRICS. Čína dnes otevřeně soutěží s USA a jimi ovládanými nadnárodními institucemi (MMF a Světová banka). Země G7 obviňují Čínu právě z toho, čím jsou notoricky proslulé, z neomaleného neokolonialismu. Politické a kulturní změny, které doprovázejí čínské ekonomické aktivity jsou evidentní: např. absolutní neutralita afrických zemí v rusko-ukrajinském konfliktu. Dedolarizace je dalším aspektem současné situace, od roku 2000 klesl podíl dolarových rezerv centrálních bank na polovinu a tento pokles postupuje. Každý týden čteme zprávy o tom, jak země přestávají obchodovat v dolarech. Saúdská Arábie, vždycky klíčová opora americkému finančnímu systému, skoncovala s petrodolarovým systémem. V době, kdy americká vláda čelí obrovským budgetovým deficitům, je tento proces nesmírně závažný.

Je evidentní, že Čína a BRICS nahradí v světovém globalizačním procesu USA, tento proces nebude neoliberální. Čínskou velkou předností je hybridní ekonomický model, který kombinuje privátní a státní podniky s konečnou kontrolou komunistické strany. Hybridní makroekonomická struktura Číně umožnila dospět do kvalitativně vyšší úrovně než USA a ve své době SSSR. Originální třídní struktura čínské společnosti má superiorní prvky ve srovnání se systémy v SSSR a zemích G7. USA dnes čelí dvěma klíčovými otázkám. Jak dlouho budou američtí lídři ignorovat ekonomický a globální úpadek vlastní země? Jednat jakoby se od roku 1970 ve světě nic nezměnilo? Jak se dá vysvětlit chování amerických lídrů, když velké většině americké populace je úpadek zřejmý.

■ ■ ■ ■ ■ (5 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> [Pravidla diskuze](#)

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> [Jak poslat článek?](#)

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

